

344

inherent adj. Que ~~est~~
en alguna cosa com a atribut
permanent, talment lligat
a ella que no se'n pot separar
inherentment adv. D'una ma-
nera inherent

inhibició f. Acci^o ~~de~~
d'inhibir o d'inhibir-se; l'efecte
inhibir v. tr. Impedir (a algú)
d'intervenir en alguna cosa ||
pron. ~~de~~ fugir d'intervenir en
alguna cosa

344